

N:o 46.

Ank. till Riksd. Kansli den 18 April 1884, kl. 12 midd.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till Lag angående skydd för undervattenstelegrafkablar.

Kongl. Maj:t har under den 21 sistlidne Mars till Riksdagen af-låtit en proposition, N:o 31, af följande lydelse:

»Sedan vid internationella konferenser, som hållits i Paris åren 1882 och 1883, och i hvilka ombud så väl för Sverige som för öfriga europeiska kuststater och andra länder deltagit, utarbetats ett förslag till konvention rörande skydd för undervattenstelegrafkablar, har i enlighet med Kongl. Maj:ts den 18 sistlidne Januari fattade beslut konventionen å de förenade rikenas vägnar undertecknats, dock under förbehåll, att Kongl. Maj:ts ratifikation icke skulle meddelas, förrän de ändringar i eller tillägg till allmän lag, som af vissa bestämmelser i konventionen vore betingade, blifvit af Riksdagen och Stortinget antagna. Öfver ett i sådant syfte upprättadt lagförslag har Högsta Domstolen afgifvit utlåtande, och vill Kongl. Maj:t, med öfverlemnande af de i Statsrådet och Högsta Domstolen i ämnet förda protokoll, jemlikt 87 § Regeringsformen föreslå Riksdagen att antaga bifogade förslag till lag angående skydd för undervattenstelegrafkablar.

Förslag till Lag angående skydd för undervattenstelegrafkablar.

Sedan Kongl. Maj:t med åtskilliga främmande makter afslutat en konvention, i ändamål att bereda skydd åt de med behörigt tillstånd nedlagda undervattenstelegrafkablar, som hafva landfäste å någon af de maktens områden, kolonier eller besittningar, hvilka deltaga i konventionen, varder i afseende å sådana kablar förordnad som följer:

1 §.

Den som i öppna hafvet utom särskild stats område uppsåtligen förstör undervattenskabel eller å sådan kabel eljest gör skada, hvarigenom telegraferingen kan komma att hindras eller störas, eller ouppsåtligen genom vårdslöshet, oförsigtighet eller försummelse är vållande till dylik skada, straffes såsom i 19 kapitlet 13 och 21 §§ Strafflagen i fråga om skadegörelse å statens telegrafinrättning för hvarje fall skils, och vare tillika skyldig att ersätta skadan.

Har han föröfvat skadan endast för att rädda sitt lif eller fartyg, och dessförinnan för undvikande af skadegörelsen vidtagit alla de försigtighetsmått, som af för handen varande omständigheter medgäfvos, vare saklös.

2 §.

Egare af undervattenskabel, vid hvars nedläggande eller iståndsättande annan kabel varder skadad, vare pliktig godtgöra kostnaden för sistnämnda kabels iståndsättande, ändå att skadegörelsen ej medför ansvar enligt 1 §.

3 §.

Har å fartyg, till förekommande af skadegörelse å undervattenskabel, uppoffrats ankare, garn eller annat fiskredskap, vare egaren berättigad till ersättning af kabelns egare.

För att sådan ersättning skall kunna åtnjutas, åligger det fartygets befälhafvare ej mindre att, så fort ske kan efter det skadan timat, derom affatta och i skeppsdagboken, om sådan föres, intaga en kort berättelse, till riktigheten vitsordad af fartygets besättning, än ock att, om möjligt är, inom 24 timmar efter det fartyget först till hamn ankommit, eller i annat fall så fort derefter ske kan, afgifva sjöförklaring på sätt i Sjölagen sägs. Afgifves sjöförklaringen här i riket, skall den domstol,

inför hvilken det sker, ofördröjligen derom underrätta närmaste i Sverige anställda konsulatmyndighet för det land, kabelns egare tillhör.

4 §.

Denna lag träder i kraft från den dag Konungen bestämmer.»

Lag-Utskottet, till hvilket propositionen blifvit af Kamrarne hänvisad, har, vid granskning af densammas innehåll, icke funnit anledning att med afseende derå något erinra, utan får, under åberopande af hvad för propositionen blifvit anfördt i de handlingar, som finnas densamma bilagda, hemställa,

att Riksdagen må antaga det af Kongl. Maj:t för Riksdagen framlagda, här ofvan intagna förslag till Lag angående skydd för undervattenstelegrafkablar.

Stockholm den 18 April 1884.

På Lag-Utskottets vägnar:

Axel Bergström.